

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3043/2563

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย โจทก์ นาย ช. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 86, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 51, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติว่า จำเลยที่ 3 มิได้สมคบเป็นตำรวจร่วมกับผู้ร่วมกระบวนกรซื้อขายเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางมาตั้งแต่เริ่มต้นติดต่อและตกลงซื้อขายหรือในการรับมอบเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางนำไปส่งให้ผู้ล่อซื้อหรือการคอยรับเงินค่าเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลาง ดังนั้น จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 3 กระทำความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยที่ 3 มิได้สมคบกับจำเลยอื่นเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว แม้ในเวลาต่อมาจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน จำเลยที่ 3 ย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จำเลยที่ 3 คงมีความผิดฐานสนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนเท่านั้น แต่เมื่อโจทก์ไม่ได้อ้างมาตรา 6 (1) ตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาในคำขอท้ายฟ้อง ย่อมถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยที่ 3 ตามบทบัญญัติดังกล่าวตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสี่ ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 จึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตาม ป.อ. มาตรา 86 เท่านั้น ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

คดีทั้งสองสำนวนนี้ เดิมศาลชั้นต้นสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกันโดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ

และเรียกจำเลยในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 4 แต่คดีสำหรับจำเลยที่ 4 ยุติไปแล้วตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ คงขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีสำนวนแรก โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองสำนวนขอให้ลงโทษ จำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 97, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 8, 14 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 91 ระเบียบอื่น เมทแอมเฟตามีน รถจักรยานยนต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ด 4 เครื่อง ของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่งตามกฎหมาย บวกโทษจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนดคดีละ 6 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2870/2558 และ 3487/2558 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพในข้อหาเสพยาเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 4 ให้การ ปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2) (3) (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสาม, 102 (ที่ถูก ไม่ต้องระบุมตรา 102) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 (ที่ถูก การกระทำของ จำเลยที่ 4 เป็นกรรมเดียว) เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่าย ฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน และฐานสมคบกัน กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มี การสมคบกัน เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ซึ่งแต่ละบทมีโทษเท่ากัน ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีน และเมทแอมเฟตามีน ให้ประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีนและฐาน เป็นผู้ขบขีเสพยาเมทแอมเฟตามีน (ที่ถูก ฐานเสพยาเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ขบขี เสพยาเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน) เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 8 เดือน ฐานเสพยาเฮโรอีน จำคุก จำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน และฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท ฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน เมื่อลงโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 1 แล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 ฐานเป็น ผู้ขบขีเสพยาเมทแอมเฟตามีน (ที่ถูก ฐานเป็นผู้ขบขีเสพยาเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน) เพิ่มโทษ จำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 เป็นจำคุก 12 เดือน จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานร่วมกันจำหน่าย

เฮโรอินและเมทแอมเฟตามีน คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตลอดชีวิต ฐานเป็นผู้ซื้เซฟเมทแอมเฟตามีน (ที่ถูก ฐานเป็นผู้ซื้เซฟเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีน) คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 เดือน ฐานเซฟเฮโรอิน คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 3 เดือน ฐานเซฟเมทแอมเฟตามีน คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท เมื่อรวมโทษของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ทุกกระทงแล้ว ให้จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) โทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 3 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี คำนวณความประพฤติจำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือน ต่อครั้ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 จำเลยที่ 3 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 รับเฮโรอิน เมทแอมเฟตามีน รถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน คคข เชียงราย 655 และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง พร้อมซิมการ์ดหมายเลข 08 9725 xxxx หมายเลข 08 0131 xxxx และหมายเลข 06 3813 xxxx ของกลาง ส่วนคำขอให้บวกโทษจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนดคดีละ 6 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2870/2558 และ 3487/2558 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ เมื่อดำเนินคดีนี้ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกตลอดชีวิตจำเลยที่ 2 จึงไม่อาจบวกโทษให้ยกคำขอในส่วนนี้ และให้ยกฟ้องในข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ 3 คืบโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ดของกลาง หมายเลข 09 8729 xxxx และหมายเลข 06 1790 xxxx แก่เจ้าของ โจทก์และจำเลยที่ 4 อุทธรณ์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาญาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2) (3) (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 อีกกระทงหนึ่ง ฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีน ฐานสมคบโดยเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีนเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอินและเมทแอมเฟตามีนเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ลงโทษประหารชีวิต คำให้การในชั้นสอบสวนและทางนำสืบของจำเลยที่ 3 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง นับเป็นเหตุบรรเทาโทษ เห็นสมควรลดโทษให้จำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกตลอดชีวิต สำหรับความผิดฐานเซฟเมทแอมเฟตามีนให้บังคับคดีลงโทษจำเลยที่ 3 ไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น แต่ไม่คำนวณความประพฤติ ให้รับโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ดหมายเลข 09 8729 xxxx และหมายเลข 06 1760 xxxx ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 3 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาเฉพาะปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดโทษ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า จำเลยที่ 3 มิได้สมคบเป็นตัวการร่วมกับผู้ร่วมกระบวนกรซื้อขายเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอินของกลางมาตั้งแต่เริ่มต้นติดต่อและตกลงซื้อขายหรือในการรับมอบเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอินของกลางนำ

ไปส่งให้ผู้ล่อซื้อหรือการคอยรับเงินค่าเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลาง ดังนั้น จึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 3 กระทำความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยที่ 3 ไม่ได้สมคบกับจำเลยอื่นเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว แม้ในเวลาต่อมา จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนของกลางเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน จำเลยที่ 3 ย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ศาลอุทธรณ์ พิพากษาว่าจำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 จึงไม่ชอบ จำเลยที่ 3 คงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันมี เฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเป็นผู้สนับสนุนการ กระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีนเท่านั้น เมื่อโจทก์ไม่ได้อ้างมาตรา 6 (1) ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาในคำขอท้ายฟ้อง ย่อมถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยที่ 3 ตามบทบัญญัติ ดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสี่ ประกอบ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 จึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 เท่านั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม (2) (3) ที่แก้ไขใหม่, 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 เป็นการกระทำ กรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานเป็น ผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนและเมทแอมเฟตามีน จำคุกตลอดชีวิต ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 3 ในความผิดฐานสมคบกันโดยเป็นผู้สนับสนุน การ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนและ เฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนเพราะ เหตุที่ได้มีการสมคบกัน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อนวัตร มุทิกการ · บุญไชย ธนาพันธ์สิน · ศรีวิไล ธรรมดุษฎี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3043/2563>